نگاه ۲



درباره وبسایت الفبا و فعالیتهای خبری داوطلبانه در حوزه کودکان

الفبايي براي دوستداران كودك

طرح نو – شادی خوشکار | خودشان را دوستداران کودک می دانند و نامشان الفباست، یک گروه داوطلبانه که در زمینه کودکان اطلاع رسانی می کنند خبرهایی از ایران، کهان و در حوزههایی چون سلامت، فرهنگ و هنر، جامعه، کودکان دارای معلولیت و...الفبا تازه کار خود را أغاز كرده استومى خواهدالفباي فعاليت براي كودكان و دوُستُدار کودکُ بودنُ رااز بین انبوه خبرهایی که گاهی پدهنمی شوندبیر ون بکشدو به یادمان بیاور د.

وقتی با رضا عبدی، سردبیر وبسایت الفبا (alephbaorg) درباره ایده اولیه شان صحبت می کنیم، ازنیازی می گوید که دُر حُوزه کودکوبامخاطب بزر گسال در زمینه خبری و تحلیلی وجـود دارد. آنها میخواهند اطبشان همين رده سنى هستندو معمولاهم ر حوزههای غیر خبری فعالیت می کنند. ما به همراهی کسانی که دغدغه کار خبری درباره کسودکان اما بُرای مخاطب بزرگسال دارند فکر کردیم که بهتر است در این در رسانههای معتبر خارجی بخش مفصل و مجزایی برای کودک و نوجوان وجود دارد ولی ما در خبر گزاری هایمان غیراز خبرگزاری کتاب بخش مجزا و سرویس مستقلی درباره کودکان ندیدیم. بنابرایسن نمونهای بهعنوان الگو نداشتیم و دسست به تجربه و خطا زدیم. موضوعاتی که فکر می کردیم بیشتر در آنها رویداد اتفاق می افتدمانند فرهنگوهنر، کودکان دارای معلولیت، سلامت و آموزش ا در زمینــه کاریمان قرار دادیم. ســپس به این نتیجه فشی که در آن مُسائل زیادی داریم کودکان مهاجر هستندو چون اغلب زبان شان فارسی است بخشی هم برای افغانستان در نظر گرفتیم و به این تر تیب الفباشد

ههربری افغانستان در نظر ترخیم و به این در نیب انفیاست سایتی برای کودکان فارسی زبان، القبا عالروه بر فعالیت خیسری، در بخش تحلیلی هم فعالیت می کنند، پر وندههایی در بساره موضوعاتی چون حقوق کودکان، کودکان کار و خیابان، کودکان و جنگ، کودکان و جنسیت و کودکان و فلسفه در کنار اخباری در همه ایس حوزهها به الفبا کمک می کند تا در مورد حساس کند: «بیشتر منظور ما آموزش هایی است ـــــ ص که عموم رسانهها در مورِّدشان س ربیت پذیری فرهنگی و آموزشهای شهروندی. در عین

ر... - رر متفاوت تربیتی را از نظر فرهنگی و اجتماعی به والدین نشان دهیم تا خودشــان تصمیم گیرنده باشند. پس ا ىد. پساز نشان دهیم تا خودشان تصمیم گیرنده باشند پس از این که رویکر و مخاطبمان مشخص شد فراوخوان دادیم حسانے که دفشف کا رارای کودکان دارند به این پروژه پیپوندند کسانی که آمادگی خودرا اطلام کردند عمیمان تجربه روزنامه نگاری حرفهای نداشتند اما در NGOها تجربه کاربا کودکان و دفشفه کار در حروزه کودکان را ــبریـــ ــریـــ سوره بود این در سرحوره بود اس در داشتند. تصمیم گرفتیم به آنها به شکل کار گاهی آموزش کارروزنامه نگاری دهیم تاضمن کار آموزش هایی بگیرند که مطالب در ست و نزدیک به استاندار دهای حرفهای را منتشر کنیم ٔ مســاُلهُ مهم دیگر برای مااین است که نه خود و نه مخاطب را وارد اخبار هیجانی سیاسی نکنیم و راردمنازعات سیاسی نشویها امامسائلی مثل کودکان کاروخیابان فرزندخواندگی،حقوق شهروندی کودکان، ناروخیبان فرزندخوند نی خصون سهروندی بودنان. سلامت کودکان و سیاستهای حوزه آموزش، مسائلی سیاسی هستند کهمادر آنها حدمیانه رامی گیر به به یغند در میزی این که نظر رسمی دولت را ملاک آفرار می هیهب انتقاد خودمان را هیرمعتنوان یک نظر مطرح می کنیم تا رویکردشفافی داشته باشیم،

ر روبر سطحی هست بسیم... وقتی وارد فضای الفیا می شسوید بـــا گر افیکی جذاب مواجه می شـــوید که نسبت به اســـتاندار دهای یک کار داوطلبانه نمره قابل قبولی دارد. آنهـــا علاوه بر محتوا به شُكل هم بي توجه نبودهاند. عبدى درباره انتخاب زبان مناسب براى الفبامي گويد: «الفبااز نظر زباني، زبان سته فقته و رسم الخطى ویژه را انتخاب کرده است که چندان پیچیده و ژور نالیستی نیست تا مخاطب بتواند راحت تر با آن ارتباط برقرار کند زبان الفبا جزیی از زبان ااستُ. أن طُوريُ كه مخَاطَب صح و می نویسد. احترام به زبان سالم و درست از ویژگی های الُفياسَّت. همه نويسَّندُگان ماسعی می کننداز فارسی ساده وسالهاستفاده کنند،

مجُازی امکان اُرشیوٌ بهتری دارند و دسترسی شان بُرای مخاطب بهتر است اما انعکاس کارهای الفبا در نشریات کاغذی می تواند آنها را در انتقال ایدههایشان برای زندگی بهتر کودکان به مخاطبان این نشریات هم یاری دهد. برای ماکه به داشتن نمره ضعیف در کار گروهی مشهوریم، کار گروهی از نوع داوطلبانهاش تر دیدبرانگیز حــــــ همه مشـــکلات و اســ

است. یا آن طور که عبدی می گوید چالش برانگیز است. حالا با تجربه الفب اروبه روییم که دارد کار خبری را با همه مشکلات و استرسهایش به صورت داوطلبانه نجام می دهد. تجربه اعضای این گـروه تا قبل از الفبااز

کودکان برمیخوریم، سخن گفتن از محیطزیست، نهادهای مدنی، فضای مجازی و آموزش حریم خصوصی

در یک رســانه خبری درباره کُــودکّان تجربههایی تازه هســتند. آنها در این بخشها نیز مانند بخشهای دیگر

اخیار نقاط مختلف دنیار ادر کنار اخیار ایران منتشب

مى كُنندواز وضع كودكان ُسراُسر دُنيا گزارشٌ مىدهند

در برخی از مسائل کودک و نوجوان مثل محیطزیست

و کُودکان دارای معلولیت، در ایران ضعف منابع تألیفی داریم و منبع فارسسی کم است. با توجه به این مسأله

غيرفارسي استفاده كنيم و ۵۰درصد مطالب را خودمان

نهیه کنیم و بنویسیم. با توجه به این که مطالب ترجمه

بهید نیچو و برویسچی، با نوجه به این که مقتاب برجمه ممکن است چننان بافرهنگ ماهمخوانی نداشته باشند. این مطالب راباز ترجمه می کنیچ، به نومی تالیف - ترجمه مناسب باشر ایط فرهنگی ایران است.» عبدی می گوید: «کار ما کار داوطلبانه روزنامهنگاری و

صرفا هم اطلاع ساني است. مسائل مالي باعث شد كه

سر سامی در مراسعی به سمت نشر به کاغذی نرویم. چون از شکل غیرانتفاعی خارج می شــود و بــرای مخاطب هــم بار مالــی ایجاد

می کند. اما تأکید می کند که یکی از امیدهایشان باز تاب کارهایشـــان در نشریات کاغذی اســت. اگرچه نشریات

ندی انجام دادیم کـه ۵۰در صدار مطالب

ه من از همه اعضا خواستم که از زاویه دید خودشان فعالیت های گروه را مدام نقد کنند، زیرا این مساله باعث حفظ انرژی گروه و مانعی برای از هم پاشیدن آن است. نخسدار زیرا بین هسته به بعث حصه برزی برود و سعی بردی ر حی بی بیسین در پخشاهایی هر که پیشی یا دسته اصل از اعدالی است در بیگران مترام بکگزاری، تنجیه بحثها پیترشدن فالبات گروه باشد و هدف غایی مان نفعی باشد که به کودکان می رصد با در نظر گرفتن این سه نکتبه بیجت می بردازیم. بحث دیگر این است که ما به خودمان یا دادیر که نقدهای دیگر سان را بعثوان یک گروست بیشیم و با آغوش باز بپذیریم، زیرا این نقدها نشــان از اهمیت و وقتی دارد که مخاطب برای مامیگذارد.

بعاليتهاى گروهى داوطلبانه چندان خوشايند نبود و آنها برای اجتناب از مشکلات فعالیت های داوطلبانه جلسات زیادی گذاشتند: اقبل از این که الفبار اراهاندازی كنيم حلسات زيادي درياره أسبب شناسي فعاليتهاي داوطلبانه به خصوص در فضای مجازی گذاشتیم. نمون زیادی در دسترسمان نبود و خودمان هم تجربه نکرده . ودیم که چه اتفاقی امکان دارد بیفتد که برای ما تبدیل ه چالش شــود. اتفاقــات را ریز کردیم و دنبــال راهکار یم گیری بود که نيم. يک مسأله ديگر در فعاليت

برایشان بودیم. مهمترین چالش، تصم بنارا بر رأی گیری گذاشتیم. یک مسأل ب از ارز ت برگ داوطلبانه نقــددرون گروهی اســت. مــن از همه اعضا ر رسی که از زاویه دید خودشان فعالیتهای گروه را مدام نقد کنند، زیرا این مسأله باعث حفظ انرژی گروه و مانعی برای از همّ پاُشیدن آن است. در بحثهاُیی همّ کهٔ پیش می آید سه اصل را تعریف کردیم: به نظرات دیگران حترام نگذار بی، نتیجه بحثها بهتر شدن فعالیت گروه سرم بداریه سید. به صحبه بهتر کنان می سید. باشد و هدف غایی مان نفعی باشد که به کودکان می رسد. با در نظر گرفتن این سه نکته به بحث می پردازیم. بحث دیگر این است که ما به خودمان یاد دادیم که نقدهای دیگراُن را بهعنوان یسک فرصَت ببینیم و بسا آغوش باز بپذیریم، زیرا این نقدها نشـان از اهمیت و وقتی دارد که مخاطب برای مامی گذارد.» پیش بردن یک کار خبری نیاز به افرادی دارد که مدام

پ کاری در حوزه فعالیت شـــان به روز باشند.الفبا با این که بهطور کلی اخبار مربوط بــه کودکان را رصد کرده و پوشــش می دهد اماً به دلیل گستُره موضُوعاتی که تعریفُ کرده و مسائل اجتماعی، فرهنگی، علمی و ســـــلامت را در بر می گیرد تنها با چند نفر محــدود و بدون برنامه ریزی به نتیجهٔنمی (سدبرنامه ریزی و تقسیم وظایف آنها تا این جا توانسته است نتیجه مطلوبی داشته باشد. به گفته سر دبیر توسسته سند بیجه معتوبی است پاست. طند برد اشا آنها تمام و فالفیا تمام می دادست. ما شاند است. دادست. می گر و تونویسنده مترجه ویر استار و طراح کراریم که بین یک گر و تونویسنده مترجه ویر استار و طراح کردایم که بین خودمان برنامه ریزی کردهایم و کار الفبار افر کنام روزی دو تا سه ســاعت وقت می گیرد. تحریریه الفبا، براساس دو تا سه ســاعت وقت می گیرد. تحریریه الفبا، براساس وقت،دغدغه وعلاقه مندیشان تقویمی تدوین کردهاند که براساس أن،مشخص است كه در ماه يا هفته چند مطلب ى ئىشركنىچ، «اوتأكىدىمىكندكەھرچەاعضاي چنین کار داوطلبانهای بیشتر باشند، امکان برنامه ریزی تُ: «ميزان فعاليتُ داوطلبانه به تعدُّاد اعضَّاء داُوطلَبُ بستگی دُارد. بنابراین ما از افزایش نیروهایمان · حضو، افراد علاقه مندب فعاليت فرهنگي و خبري با . قبال مى كنيم مسأله أفزايشُ نيروىُ داوطاً در تقسیم کارو انرژی خیلی کمک می کند. چالشی که همیشه پیش روی مااست این است که با کاهش انرژی، اشتیاق اولیه کم کم به سردی برود. در واقع این یکی از بارزترین چالشهای نهادهایی است که کار داوطلبانه می کنند همه مانیاز داریم تجدیدانرژی کنیم واین با

افزايش نيروى داوطلب اتفاق مى افتد، سرپس بیرون ورسته بندهی می الله افزائی اجتماعی القبامی خواهد در زمینه مسائل آموزشی، اجتماعی و فرهنگی کودک و نوجوان اطلاع رسانی کنند آخرین جمله رضا عبدی بهعنون عضوی از القبا شاید به نظر خیلی کلی برسدامانشان از هدفی آنسان دوستانه در فعالیتهای مُدنی دارد.امید به روز گار بهتر برای کودکان. او می گوید:۱۱گر بپذیریم فعالیت این نهادها تأثیر بسزایی ، بر بهبود وضع کود کان دار د،اطلاع ر سانی ما هم کمک به هبوداین تأثیر است؛ بهبودیا ترمیم نگرش مابه کودکان و نوجوانـــان. هدف اول ما بهبود وضع آنهاســـت. ما وضع وجود و فاصلهاش با نقطه مطلوب را مطرح می کنیم و ن دستاندر کاران و مسئولان هستند که باید انتخاب کنند کهاولویتونیاز اساسی در حوزه کودکان چیست.ما همه داریم کار داوطلبانه می کنیم باامیدبه این که روز گار

کودکی در ایران روز گار بهتری باشد.»

در عصر رسانههای نو، خانه نیز چون یک حوزه ار تباطاتی در نظر گرفته می شــود. قشر متوسط

فناوریهای گوناگون ارتباطی مبتنی بر نظم دیجیتالی (صفرویک)رابه ارمغان آوردو دیجیسانی (صفحر و پیدا) را به ارمعس اوردو تلویزیون و تلفن و دیگر ایزارهای ارتباطی را بر قواعد خودباز تولید کر داشکل خاصی از ساختار اجتماعی یعنی جامعه شبکهای از آن سرپر کنند. بدین گونه هر انسان نقطهای در شبکهای بر آمده از نقاط انسانی در فضای شبکهها شد و هزاران شبکه کوچک و بزرگ تمام ارتباطات انسانی را، از پرورش و آموزش و سیاست و مذهب و پژوهش تاتجارت، پوشش دادند.این دگر گونی های جهان

. ر .. آغاز عصر رســانههای نو بهمنزلــه پایان عصر تلویزیون نیست؛ بدان گونه که تلویزیون، جهان گوتنبُسرگ و سسامانه ار تُباطی مبتَنسی بر ذهن چاپی و نظم الفبسای آوایی را پایسان داد، جهان ما جهان همگرایی و گســترش رسانههاســت؛ رســانههایی که توانایی تســَلط بر سرنوشــت و رویدادهــای دگرگون کننــده را در هــر جامعه روید مسی می دهد به بیانی دیگر، فناوری نوابزار ارتباطی نوینی نیافرید، بلکـه ابزار و فنون پیش از خود را بــا همگرایی تقویت کرد و به توســعه شُبكُههاً يَى پرداختُ كهاز نظر فرهنگی توانُمند تر لطترند این خود به شکل گیری عادات ر ارتباطی مجازی منجر شــد که فرهنگ انســـان آینده را شکل می دهد. رشد انفجار آمیز ارتباطات از طریق پیامک و ایمیل اگرچه کاملاً جُایگزین ارتباط بین فردی نشد ارتباطات رویاروی دیداری است. بیم آن می رود انسان بی نیاز از مهارتهای ار تباطی (چون حسالات ار تباطسی غیربیانی) با قدرت جعل هویت خــود در فضاهای مجازی و رویاُبافیهای احساسی و جنسی، توانایی دُرک و یافتن هر معنایی را از دست بدهد. فناوری . فواسطه باز تعریف مفاهیم انسانی، «منِ» نوینگی از من»می آفریندو حریم خصوصی را نیز به ساحت

کُـودکان دُر دنیـای کنونـی تاثیرپذیر ترین روهانسـانیاند که در شــتاب واضطــراب این دگر گونے ہانیا صدفرامیوش شیوند برورش - در طربی سب به پیست در سوسی سوسه پروراسی کودکان در عصر رســانههای نو اگرچه آسان تر، دارای پیچیدگیها و ظرافتهایی است که آگاه که کامپیوترها امتداد ذهن انســان میشــوند مماهنگی فزاینده میان ذهن و ماشین به گونه ای بنیادین نحوه تولد، زندگی، یادگیری، کار، تولید،

پدران و مادران، معلمان و مربیان بهداشــتی پارستی بادر ک تاثیرات رسانه هابر پرورش دوران بایستی بادر ک تاثیرات رسانه هابر پرورش دوران کودکی، شـــیوههای کاستن آثار منفی و افزایش آثار مثبت رســـانهها را بیاموزند. آثار جســمی و روانی رســانهها بر کودکان اهمیت بسیار دارند. رُسُانه مُتناسب باوُیژگیهایی چون سن، جُنس، زمان و محتوا، پیامدهای خاص خود را برای

رامعه امروز بیشتر در خانهای زندگی می کند که افزون بر یک مرکز گسترده خانواده، مراقبت و گفت و گو، بازار، یادگیری، تفریح و سسر گرمی، ر حسور موربرره یا عیری هریی و سسر عربی. یک مرکز چندرسانهای نیز هست. اکنون برخی اندیشــمندان برآنند کــه در تمام ســرزمینها فناوری های ارتباطات و اطلاعات تُثبیت و جایگزیـن الگوهای رفتـاری در محیط زندگی بیا ریا و خانه میشــونُد و فَضَاهای فیزیکـــی و مجازی و حانه می سوندو فصحای بیریی کار . . _ به سوی احاطه خانه در حرکتاند. عصدر جدید بـا همگرایــی هوشــمندانه،

انساني از همان أغاز لحظه اي از گسترش و نوآوري

همگانی می آورد. فناوری از مرزهای تاریخ و زمان عبور کردو گذشته و حال و آینده ذهنی را که برقرار کننده از تباطانسانی است، به هم آمیخت.

بودن از آنها بهمثابه تُوانمُندسازی کودک امروز و تولد انسانی خوشبخت برای فرداست. در جهانی

داتر توزیی کنند. اکنون زمان ســر گرمی کودکان با تلویزیون، کامپیوتر و بازیهای ویدیویی بیــش از دیگر هالبایتهای رسانهای است کاربرد این رسانهها به گونهای رو به گســترش است که طی ۱ سال گذشــته هم تعداد کودکان کاربر رســانه و هم گذشــته هم تعداد کودکان کاربر رســانه و هم زمانی که این کودکان بارسانه هاسر گرم می شُوند افزایش چشمگیری داشته است.

نامهاىبراىسردبيرسايتالفبا

دردنیایی که همه میخواهنداز کودکیشان فرار کنند... رضامهدوىهزاوه انويسنده وروزنامهنگار

اینروزها همه امور دنیا دســـتمایه شـ شده است. هر اتفاق تلخی به سرعت باد و برق تبدیل به شده است. هر اتفاق تلخی به سرعت باد و برق تبدیل به لطیفه می شود دنیایی که دیگر انگار هیچ چیز آن جدی نیست. آن روزها که کودک بودم، یکی از دلخوشی هایم " کنــدهکاری روی نیمکتهــای چوبی مدرســه بود. آنروزهــابــاران،با ترانــه محکم میخورد به ســقف فانهمان ساعتها به اتصمیم کبری فکر می کردم.

ص معلم می گفت: ابزر گمی شویدومی فهمید. چشمانمرامیبندم که یکروزمدرسه رابه یادبیاورم صبح اول وقت، سـرما بود و صف. در بزرگ مدرسه که بسته می شد، دلتنگی به سراغمان می آمد آن قدر مادر برایمان همیشگی و جاودانی بود که گمان می کردیم مادر پشت در نشسته است تامارا با خود بهخانه ببرد. آن جا پشت در مدر سه، سماور و استکان داغ چای و پنیر سب پستان معربی استه بیرو و بیرو سفیا هم بهود سفره طرح چلو کباب خاله هم پهی شده بود آن جا پدر زبرچشسمی نگامانان می کرد خیالمان راحت بود که چند کوچه آن طرف تر خانممان سرجایش هست و بعداز مدرسه، مادر دست ما رامحکم می گیرد و

از سرجومی پریم... بعد از صف و مراسم صبحگاهی به کلاس می رفتیم. معلم که می آمدو کنش رادرمی آورد، گمان می کردیم فرار است حالاحالاها ما در آنجا باشیم... دستآمان می رفت روی نیمکت و منتظر شسنیدن صدای زنگ بودیم رنگ تختهها سیاه بود، رنگ گچها سفید بُود. دل هایمان رنگی بود. بلوزهایمان دســـتباف مادر بود. مدادهایمان تراشــیده بود. تراشهایمان به رنگ . صورتی بود. یکباره به یاد می آور دیم که قرار است شُب به میهمانی برویم و حالمان خوش می شد. دیگر کت

ويخته بر چوب لباسي آزارمان نمي داد عقربه ساعت نندو تندمي چرخيد سوار عقربه مي شديم. نه مثل حالا تعاوضتهای چر خیدسور هوربه یک سینها به منان تاق که عقربه ها سوار ما شده اند. انگاری جهان همان اتاق کلاس درس شده است. سال هاست کتهای پوسیده بر تن رخت آویز همان جامانده است. صاحبش کجاست؟ انگارُي رنــُگُ هيچ کدام از بلوزهای کودکـــیام را به ياد

ت زنگ تفریح که میشد شـالها به آسمان میرفت. ربک سریح که می سب سب و با سید بر جیبها خالی می شداز سبیب وقت شعرخوانی بود و گاو مش حسس خیلی بزرگ بودو رنگ آسمان انگار خیلی آبی بود. کفشها گلی بسود و خاکی از بس باران خــورده بودزمین و زمان. چشـــمها تر بود، نــه از غم و بىنانى كە از شـــادى و بىخيالى. بچەھـــا باھم حرف ے۔ سیزدند نه در لاین و واپېر. نه در فیسیوک و واتس آپ.

که رودررو. گلولههای برف مثل فرشتههای کوچک سروصورتمانمىنشستندفرشتههادر گوشهايمان مهرباني زُمزمهمي كردند ۰۰ صر ر ک ر جهان خیلی عوض شده است. تعداد چوب لباسی ها

از تعداد معلمها بیشتر شده است. درون جُیبها سی نیست، گوشی اســت. گلولههای برفی غیب شده دانه های برف، بمب شدهاند. مهمانی ها خیلی کم شده است. وایبر، همه شـبهای میهمانی را دز دیده است. هیچ غمی انگار ماندگار نیسـت. فرقی نمی کند خبر مرگ کسی باشد یا خبر تجاوز. چند دقیقه بعداز هر رویدادی، وایبر و لاین چنان آن خبر را تبدیل به لطیفه می کند که چیزی شبیه معجزه است. در مهمانی ها بچهها هر کدام در خلوت به کلمات و تصاویر مجازی موبایل چشم دوختهاند. حالا هر بچه دبستانی می داند

کند؟ ما هر روز در معرض خُبر هســـتیم. خَبر جُنگُ کشتن و سر بریدن. خیرهشدن به تبلتها و موبایلها واکنش مُعنادار نسبت به همین خبر هانیست؟ خسته ایم ما. نسل ما خسته است. شاید پناهگاه

"" ما همان حس سـماور و چای و پنیر تازه باشد. همان رجوع به دوران سرگشـنگی کبری. همان مادری که انگار همیشـه پشت در های بســته مدرسه می|یستاد تا ابد حتی تا بعداز مــرگ ما. به گمانم تصم این بود که همان طور زیر درخت دراز بکشدو فکر کند. چيزي که الان نيست. هيچ کس انگار در اين جهان فکر نمی کند. رویداد پشت رویداد، خبر پشت خبر، تماشای فلان کنسرت وبلافاصله رفتن به کنسرتی دیگر. دیدن تی چند فیلم در یک شـب، خوردن فسـتفود، دویدن، ورق زدن روزنامهها. انگشــتانی که ورزیده شــدهاند با

که چه اتفاقی در فرودگاه جده عربستان افتاد. می داند

داعش چگونه سر رمی برد. می داند فسان بیمار روانی بااســـلحه دهها دانش آموز را در آمریکا چگونه به رگبار می بندد و می کشــند می داند در هر ثانیه چند کودک

آفریقایی براثر گرسنگی می میرند. دانستن آیا آدمی را حکیم می کند؟ زیاد دانستن آیا آدمی را بیشتر متاثر

مے کند یا باعث مے شود ضریب حساسیتش فروکش

فَّمُزُدْنُزُمُينُ لم يزرع وايبر. ضاجان!خوشحالم كەدردنيايى كەھمەمى خواھن از گودکی شان ُفرار کنند؛ تو و دوستانت به سراغ دُردها و رنجها و مهم تر از همه، شادی های کودکانه رفتهای فوش به حال تو که هنوز به چــرخ روز گار امید داری و تانت و كودكان ايران هنوز خسته نشدهای به تو و دوستانت و کر برای راهاندازی سایتالفبا تبریک می گویم.



پرورش دوران کودکی و کاربردرسانهها افسر موموندی کاظمی | د

کودکان دارد. پژوهشگیران در اواخر قرر ىرى دربارەچگونگى تأثيررسانەھابررفتارھاى کُسودکان را آغاز کردند. توجه به این پُرسسش بهدلیل اهمیت تأثیر رسانه ها بر پرورش کودکان است. امروز در هنگامه ظهور برهناهوی صدها تلويزيون كُابْلَى وُشبكه هاى ماهوار ماى ميليون ها دیویدی، بازیهای ویدیویسی، تلفن همراه و انواع کامپیوتر شـخصی پرسـشهای بی پاسخ بسـیاری مطرح اسـت و بهنظر می رسد ظهور رسانههارانیز پایانی نیست.رسانه، با یواس پی، دیوی دی، تلویزیون، کنسول های بازی، گوشی تلفن، تبلت و کامپیوتر در بسیاری از جنبههای زندگی روزمرہ و محیطُهای خانوادگی وار د شدہ ر ست. مشاهدات و نظرسنجی ها نشان می دهد اغلب خانوادهها و فرزندانشان دارای تلویزیون، بازیهایوُیدیویی، کُنسولهایبازی، کامپیوترو . ری کارد چراهی تبلتهستندوبهاینترنت دسترسی دارند. ضریب نفوذ تلفن همراه در کشور ما بهازای هر ۱۰۰ نفر ۷۷ نفر اعلام شده است. شاخص توسعهیافتگی فاوا در كشورها نسبت مستقيم بأرشد كاربران ر ر جوان متصـل به اینترنـت دارد این شــاخص ۸ کردرصد جمعیت جوان کشــورمان محاسبه و اعلام شده اســت. بیش از ۸۴درصد ایرانی ها نیز سواد فاوا دارند. در بخش نشــانگرهای استفاده مهاُرتی اُز فاواً،ایرانُ دارای نرخ رشد ۸۶/۳ درصدی در مقاطع تحصیلی مدارس و ضریب باس ۸۴/۳ مرصد در کل کشور است. بنابر آمار، در ایران افراد ۱۵ تا ۱۷ سال بیشترین مخاطبان بازی های شُبکهای اندو در تهران روزانه حداقـُل بین ۲۰ تا ۳۰ هزار پسر ۱۱ تا ۲۰ ساله بیشترین ساعات اوقـات فراغتشـان را در گیمنتهـا ساغات اوقسات واعتسان را در بیهرسمی می گذرانند. رسسانه، نهتنها بیشستر خانوادهها را در گیر کرده مدرسته و محیطهای عمومی نیز مهاو از رسانهٔ است، اکنون می توان گفت خواب تنها فعالیتی است که کبودکان زمان بیشتری را نسبت به رسانه صرف آن می کنند. ... رصر پیشفرضهای ســنتی برآنند که رسانه «خطر و تهدیدی بیاندازه برای کــودکان» و القاکننده «اُنزوای شخصی» اُستُ و کودکانِ تَنها در فضای خصوصی را با کاهش تجربیات روانی شـخصی روبه رو می کند. استفاده از رسانه، همچون تماشای تلویزیون، بیشتر با تنهایی و کم تحرکی همراه است. آثار کاربرد رسانه با این روش در کودکان با پیامدهای منفی بهداشتی و پرورشی مانند چاقی، پرخاشگری و عملکرد ضعیف در

مدرسه ارتباط دارد.این چند اُثروجه غالب نگرانی ُ از سلامت کودکانِ کاربررسانه است. با وجود این پژوهشگرانِ پیامدهای کاربرد رسانه بر سازم بر رسانه بر سازمت کودکان بر آنند که شواهداز آثار سودمند رسانه بر سلامت کودکان نیز خبر می دهد. فرضیه آثار سودمند و قابل اندازه گیری کاربرد رســُانه در پـُـرورُش دورُان کُودکی دورُ از ذهن نیست، هرچند بسیاری از این آثار هنوز قابل استنادنياشد

زمان کاربرد رسانه توسط کودک مهم ترین

عامــل پیامدهای پرورشــی چون افســردگی، انزوا، پرخاشــگری، ضعف عملکــرد تحصیلی و بزهکاری به نظر می رسد. بروز ناهنجاری های متابولیک مانند فشار خون بالا، چاقی، بیماری عروق کرونر و سندرم متابولیک نیز پیامدهای زندگی بی تحرک و بدون ورزش است. پدران و مادران، مربیان بهداشتی و پرستاران مسئولیت کاربرد هوشمندانه رسانه در خانهها و مدارس را ر برگر برعهده دارند. پدر و مادرها مسئول انتقال رفتار اجتماعی مناسب به فرزندانشان هستند و باید ر می اطمینان حاصل کننــد که محیط خانه، فرصت پرورش عاطفــی و علمی را بهطــور کامل برای ررزری فرزندانشان فراهم می کنند، بدیهی است پدر و مادرها مهم ترین تنظیم کننده استفاده کودکان ازرسانه و زمان کاربرد آن هستند. مربیان مسئول ارایه بهترین ابزار برای آموزش وپرورش کودکاناند، به گونهای کهامکان دستیابی هر کودک را به توانایی کامل علمیاش فراهم آورند. در دورهای که رسانه در حال جایگزینی روش های تدریس سنتی است. مربیان باید بــرای هماهنگی با ایــن دگر گونی ها ر برین در کی بهخوبی آماده باشــند. مربیان تربیتی و بهدا، مســئولیت ترویــج پیامدهــای مثبت رســ سلامت كودكان و آموزش اين مفاهيم به خانواده را